

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. szeptember 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétsége miatt ... címzetes rendőr főhadnagy vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. november 29. napján kihirdetett 42.(II.)Kb.1071/2016. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 60 (hatvan) napi tétel, napi tételenként 3.000,- (háromezer) forint pénzbüntetésre enyhíti.

A 180.000,- (száznyolcvanezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni, melynek során egy napi tétel összege helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

A vádlott katonai mellékbüntetését a soron következő fizetési fokozatba elősorolásra előírt várakozási idő meghosszabbításának tekinti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. november 29. napján kihirdetett 42.(II.)Kb.1071/2016. számú ítéletével ... címzetes rendőr főhadnagy vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségében (Btk. 438. § (1), (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés), ezért 60 napi tétel, napi tételenként 10.000 forint, összesen 600.000 forint pénzbüntetésre, valamint a századosi rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő 1 évvel történő meghosszabbítására ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Kötelezte a vádlottat az ügyben felmerült 13.404,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

A katonai ügyész a jogorvoslati nyilatkozattételre fenntartott három napon belül a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője a tárgyaláson fellebbezést jelentettek be, a vádlott irány megjelölése nélkül, a védő elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1176/2016/1. számú átiratában kifejtette, hogy a katonai tanács eljárását perrendszerűen folytatta le, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, mérlegelési jogkörében eljárva a tényállást helyesen állapította meg. Utalt arra, hogy a tényállás személyi része annyiban iratellenes, hogy rögzíti, hogy a vádlottat egy esetben dicsérték. A helyesbítéssel a megállapított tényállás már felülbírálatra alkalmas. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, ezért a tényállást felmentés érdekében támadó

fellebbezések a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma miatt nem vezethetnek eredményre. Kifejtette, hogy a katonai tanács okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekménye jogi minősítése is törvényes. A büntetést és a katonai mellékbüntetést is helyesen szabta ki azzal, hogy a várakozási idő meghosszabbítását a soron következő fizetési fokozatba előre sorolásra kiszabottként kell tekinteni. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét - helyes indokainál fogva - hagyja helyben.

A vádlott és védője utóbb írásbeli beadványukban a fellebbezésüket módosították. A felmentésre irányuló fellebbezést visszavonták, az enyhítés iránti fellebbezést továbbra is fenntartva kérték a kiszabott pénzbüntetés napi tételeként megállapított 10.000,- Ft csökkentését és részletfizetés engedélyezését. Hivatkoztak arra, hogy a vádlott haszonélvezettel terhelt és testvérével közösen örökölte az ingatlanokat, továbbá a készpénz édesapja halála után került a számlára, amiből testvére egyetemi tanulmányait finanszírozzák, illetve az édesanyjukat támogatják.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az írásban benyújtott, enyhítést célzó fellebbezést fenntartotta, a felmentést célzó fellebbezést pedig továbbra is visszavontnak tekintette. Az írásbeli beadványával egyezően indítványozta az egy napi tétel összegének csökkentését és kérte a részletfizetés engedélyezését.

A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A vádlott és a védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. A vádlott a tárgyaláson tett vallomásaiban a büntetőjogi felelősségét tagadta, de ténybeli beismerő vallomást tett. Arra hivatkozott, hogy mivel az öngyilkossági szándék nem volt egyértelmű, ezért nem keletkezett azonnali intézkedési és jelentési kötelezettsége. Az elsőfokú katonai tanács kihallgatta továbbá ... tanúkat, valamint a tárgyalás anyagává tette a releváns okirati bizonyítékokat, köztük a búcsúlevelet, a körözési nyilvántartó, valamint a helyszíni és halott szemléről készült jegyzőkönyv adatait.

Az elsőfokú katonai tanács a vádlott védekezésével szemben - a vádlott aggálytalan ténybeli vallomásrészei, a tanúvallomások és az ismertetett iratok alapján - mérlegeléssel terhelő ítéleti tényállást (ítélet 2. oldal) állapított meg, rögzítve, hogy a vádlott mely szolgálati kötelemeket szegte meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a logika szabályai szerint értékelte a bizonyítékokat ítélete 2. oldala közepétől a 3. oldal utolsó bekezdéséig, indokolási kötelezettségének eleget tett.

A másodfokú bíróság a nyomozati iratok között elfekvő dicséretes lapja, valamint a vádlott parancsnoki jellemzése alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az ítéleti tényállás személyi részét helyesbíti azzal, hogy: "A vádlott dicséretben nem, viszont teljesítményjuttatásban részesült, fenytve nem volt."

Az előzőekben írt helyesbítéssel az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa az általa megállapított tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ... vádlott bűnösségét szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségében (Btk. 438. (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés) állapította meg. A fellebbviteli bíróság egyetért a jogi indokolással is. A vádlott ugyanis az irányadó tényállásban rögzített azon magatartásával, hogy forrónyomos készenléti szolgálata során a tőle elvárható figyelmet és körültekintést elmulasztva az öngyilkossági szándékkal eltűnt személy körözését nem rendelte el, a felkutatásához szükséges intézkedést nem tette meg és eljárójának sem jelentette a történeteket, megvalósította a szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétsége törvényi tényállási elemeit.

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés alapos.

Az elsőfokú katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, további enyhítő körülmény az időmúlás. Nem tévedett, amikor lehetőséget látott a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására, és helyesen, ugyanakkor méltányosan állapította meg a napi tételek számát. Tévedett azonban, amikor az egy napi tétel összegét megállapította, mert az eltúlzott mértékű, nem a vádlott tényleges jövedelmi és vagyoni viszonyait tükrözi. Ezért a fellebbviteli bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és az egy napi tételnek megfelelő összeget 3.000,-Ft-ra enyhítette. A Btk. 51. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Helyesen alkalmazta az elsőfokú bíróság a katonai mellékbüntetést, ugyanakkor tévedett, amikor nem a törvényhelynek (Btk. 140. § (1a) bekezdés) megfelelően nevesítette, hiszen a várakozási idő meghosszabbítása esetén a rendőr vádlott vonatkozásában a soron következő fizetési fokozatba elősorolásra előírt várakozási idő hosszabbodik meg. Ez szorult pontosításra annyiban, hogy a vádlott katonai mellékbüntetését a soron következő fizetési fokozatba elősorolásra előírt várakozási idő meghosszabbításának kell tekinteni.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéletábráta Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. szeptember 8.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

Iván Erika
bíróági ügyintéző